

De Ster

HET NIEUWE KERKGEBOUW TE
ROTTERDAM

INGEWIJD 24 JULI 1955,

DOOR

ELDER SPENCER W. KIMBALL,

VAN DE RAAD DER TWAALVEN.

Augustus 1955

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

55e JAARGANG

Nr 8

Redacteur:

DONOVAN H. VAN DAM,
President der Nederl. Zending.

Assistente:

JOH. E. WESTERDUIN

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

INHOUD:	Blz.
Elder Spencer W. Kimball bezocht de Nederlandse Zending, door Daryl van Dam	227
Kerken op Aarde gedurende het Duizend- jarige Rijk	236
Onze Zonnehoek, verzorgd door J. Westerduin	239
Mijn Getuigenis... door Elder Hendrik W. Tak	243
De Opstanding	245
Voor Onze Jongeren	246
Ondervindingen van Pres. McKay op Reis, door Franklin J. Murdock . . .	248
Hij hield zijn woord... door M. W. Eggleston	249
Muziek in onze Zending, verzorgd door A. L. Lyon	251
Gebeurtenissen in de Zending	253
Het Geloof in ons... door Richard L. Evans	256

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ELDER SPENCER W. KIMBALL, van de Raad der Twaalven, bezoekt de Nederlandse Zending

door Daryl van Dam

Elder Spencer W. Kimball aan het spreken.

Evenals in de vroegere dagen de Heiligen gezegend werden door een bezoek van Petrus, Paulus of de andere Apostelen, zo zijn de leden van de Nederlandse Zending gezegend en opgebouwd door het bezoek van een Apostel van de Heer, Elder Spencer W. Kimball en zijn lief-tallige vrouw Camilla E. Kimball. Zij brachten woorden van aanmoediging en kracht tot de 3000 leden van deze zending en tot ongeveer 100 zendelingen in Nederland en België gedurende de vele vergaderingen, die zij met hen hielden gedurende hun veertiendaags verblijf.

Elder en Zuster Kimball werden vroeg in de namiddag van 14

Juli door President en Zuster van Dam op Schiphol afgehaald, die hun naar het Zendings Hoofdkantoor in den Haag brachten. Aldaar hadden de bezoekers hun tehuis gedurende de twee weken, die zij in Nederland vertoefden.

Vele inspirerende vergaderingen werden gehouden gedurende deze periode. Diezelfde avond nog werd er „Een Avond Thuis” gehouden op het Hoofdkantoor. Het Zendingspresidentschap met hun vrouwen en kinderen, de werkers op het hoofdkantoor en de leiders van de verschillende hulporganisaties genoten van een avond met muziek en inspirerende verhalen van Elder en Zuster

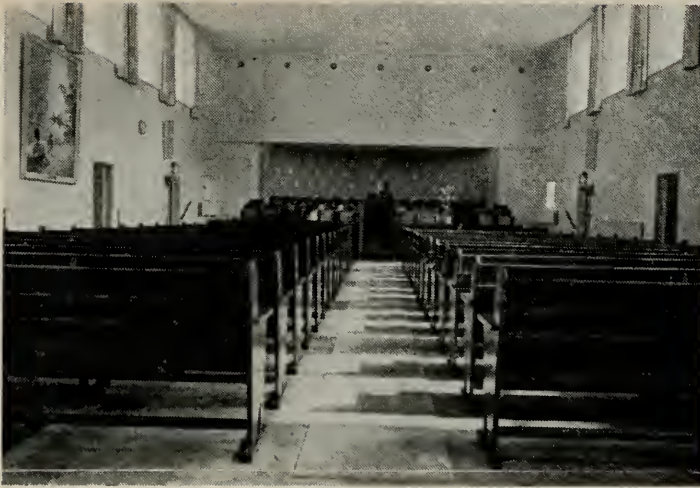
Kimball. Het hoogtepunt waren enige Navajo Indianen liederen, die door Elder Kimball ten gehore gebracht werden. Vijf nieuwe zendelingen, die zo juist aangekomen waren, waren hier ook aanwezig en werden ten eerste gesterkt door deze gebeurtenis.

Op 15 Juli om 8 uur 's avonds, werd er een Priesterschap, Z.H. V., Ambtenaren en Ambtenaresen vergadering te Utrecht gehouden. Hier werd door Elder Kimball naar voren gebracht, dat 1955 een zeer belangrijk jaar zal zijn. Nog dit jaar zal de Tempel te Zwitserland ingewijd worden. Er is geen Tempel op dit half-rond van de wereld geweest sedert de kruisiging van Jezus Christus, tot nu toe... het jaar 1955. Dit betekent, dat de Kerk naar Europa komt en ook naar Holland en het is niet langer noodzakelijk om te gaan emigreren om de zegeningen van de Kerk te ontvangen. Deze zegeningen komen naar Europa! Binnen enkele uren kan een familie het Huis des Heren betreden en er is geen lange pelgrimstocht naar Amerika meer voor nodig. Dit betekent, dat men wegens de Kerk niet meer hoeft te emigreren. Als men dit toch doet is het om de een of andere persoonlijke reden en niet voor de Kerk. Zaterdag 16 Juli werden de gehele dag vergaderingen voor de zendelingen in Rotterdam gehouden en 's avonds om 8 uur kwam het district bijéén, leden zowel als zendelingen om Elder Kimball te beluisteren. Hij spoorde allen aan om getrouwer in hun kerk-

bezoek te zijn en de activiteiten in hun gemeenten uit te breiden. De eerste bijzondere conferentie werd in den Haag op Zondagmorgen 17 Juli gehouden. Het was een groot genoegen om daar naast de verschillende honderden leden ook zeventig onderzoekers en vrienden te kunnen begroeten. Het was een buitengewoon inspirerende vergadering met Elder Kimball als de hoofdzakelijkste spreker. Elder Kimball sprak over het doel waarvoor deze wereld geschapen werd en de verantwoordelijkheid van de mens, de grootste aller scheppingen, om deze aarde en de volheid er van ten goede te gebruiken.

Hij vermaande de menigte hun dankbaarheid tot God, die hen alles gegeven heeft, meer te uiten doordat zij rechtvaardig zullen leven en er naar zullen streven om hun lidmaatschap in de Kerk waardig te zijn.

Toen Elder en Zuster Kimball later met President en Zuster van Dam op weg naar Amsterdam waren, vergeleken de bezoekers het hedendaagse Holland met het Holland, dat zij achttien jaren geleden als toeristen hadden leren kennen. Zij waren er verbaasd over, hoeveel veranderingen er plaats gevonden hadden en over de tekenen van vooruitgang, die overal duidelijk zichtbaar zijn. Zij waren erg blij, dat de bloemen net zo mooi en zo veel als vroeger waren. Zij zeiden, dat de kleuren van de Hollandse bloemen levendiger en dieper waren dan in welk land dan ook.

Interieur Kerkzaal

Vele bezoekers en leden woon- den de conferentie te Amsterdam bij, er heerste een fijne geest ge- durende de vergadering. Broeder Kimball bracht het verschil naar voren tussen hen, die in het Huis des Heren verzameld waren die warme namiddag en de tienduizenden, die zich aan het strand van Hollands kust koesterden. Hij zei, dat het verschil: **Gezicht** was. De leden van de kerk kun- nen dingen zien, die de wereld nog nooit aanschouwt heeft. Daarom verkozen zij het deze dag om naar de woorden des Heren te komen luisteren inplaats van naar de golven der zee. Hij sprak over de grote mirakelen, die door Jezus gewrocht werden, zoals de opwekking van Lazarus. De Meester had echter een groter wonder tot stand gebracht met Paulus. Lazarus' lichaam werd voor een zekere tijd' ziende ge- maakt maar de ziel van Paulus werd voor alle eeuwigheid ziende

gemaakt. Paulus moest lichame- lijk blind worden om geestelijk te kunnen zien en toen deed hij meer dan slecht zien; hij vroeg de Meester, wat hij moest doen, en toen deed hij het. Dit wonder, het grootste aller wonderen, ge- beurt in het leven van een ieder, die een getuigenis van het Evan- gelie ontvangt.

Maandag 18 Juli werden in het Arnhemse District drie vergade- ringen gehouden. Een zendelin- gen vergadering en dan een Priesterschap en Z.H.V. verga- dering, daarna volgde een spe- ciale conferentie voor alle leden en vrienden. Deze vergaderingen waren een geestelijk feest voor een ieder, die daar aanwezig was om naar de woorden van een bijzondere getuige voor Jezus Christus te luisteren. Bij deze ge- legenheid zowel als andere, merkten Elder en Zuster Kimball op, dat de muziek van de Hol-

landse leden erg indrukwekkend was; zij zingen met hun harten zowel als met hun stemmen. Zij zeiden, dat de Hollanders de indruk maakten een gelukkig volk te zijn, dat van het leven houdt. Elder Kimball verblijdde de aanwezigen met enige Hollandse zinnen, die hij geleerd had.

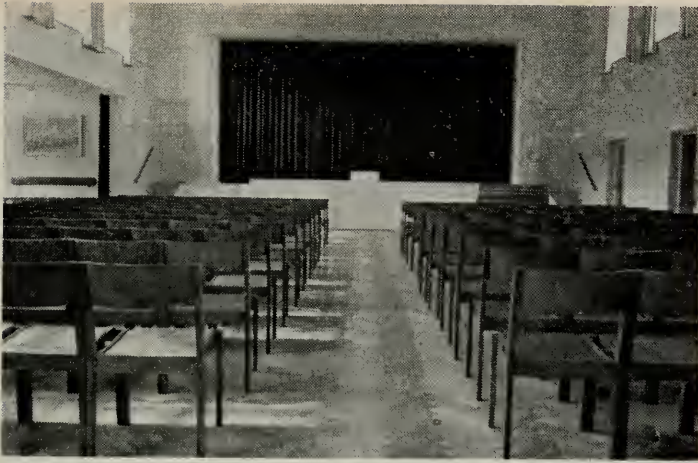
De volgende morgen, 19 Juli, ging de reis verder. President en Zuster van Dam, Elder en Zuster Kimball waren op weg naar het uiterste Noorden van ons land, Groningen. Elder en Zuster Kimball waren bevoorrecht de voetstappen van hun zoon Edward te volgen. Hij begon hier zijn zending in Juli 1949, precies zes jaren geleden. Zij hebben velen in Groningen ontmoet, die hun zoon kenden en hem hulde brachten. De leden vertelden hoe hij het Hollands zo gauw en zo goed sprak en hoe zij van zijn orgelspel genoten hadden. Uit dankbaarheid boden de leden van de Groningse Gemeente Elder en Zuster Kimball een foto en een gramfoonplaat van het koor aan om bij hun thuiskomst aan hun zoon te geven. De vergaderingen met de zendelingen en de leden waren ook hier erg indrukwekkend en een ieder, die het voorrecht had hier aanwezig te zijn werd geïnspireerd door de woorden van Elder Kimball.

De volgende dag, 20 Juli, keerden President en Zuster van Dam en Elder en Zuster Kimball weer naar het centrale gedeelte van Nederland terug. Zij onderbraken hun reis even om de mooie

Kerk van de Heiligen der Laatste Dagen in Leeuwarden te bezichtigen. Daarna ging de tocht over de afsluitdijk, die het IJselmeer en de Noordzee van elkaar scheidt. Elder en Zuster Kimball waren zeer onder de indruk met dit werk van de Hollandse ingenieurs en zij vonden het erg interessant om iets over de geschiedenis van dit land te leren en de strijd, die het heeft om zich het land niet door de zee te laten ontrukken. Ook in het dorpje Heiloo werd even een kleine pauze gemaakt om even twee fijne mensen, Broeder en Zuster Sipke Sipkema, te begroeten. Dit goede echtpaar is sedert vele jaren getrouw en actief in de kerk geweest, alhoewel zij nu aan hun huis gekluisterd zijn wegens hun ouderdom. Het was een onvergetelijke gebeurtenis in hun leven om een Apostel op bezoek te hebben en zijn zegening te mogen ontvangen.

In Amsterdam werd die dag een opbouwende zendelingen vergadering gehouden en 's avonds een fijne vergadering voor allen, ook hier gaf Elder Kimball goede raad en opbouwende woorden.

Vertegenwoordigers van vele Haagse dagbladen en de bekende journaliste, Mej. Mary Pos, hadden op Donderdag, 21 Juli, een onderhoud met Elder Kimball op het Hoofdkantoor. Die avond en de volgende dag verschenen verschillende artikelen in de bladen, Elder Kimball en de kerk, die hij vertegenwoordigt ontvingen gunstig commentaar.

Interieur Ontspanningsaal

Vrijdagmorgen, 22 Juli, vertrok Zuster Kimball naar Caïro, Egypte, om daar haar broer Joseph en haar zuster Caroline te ontmoeten, die de „Toer rond de Wereld” van de Brigham Young Universiteit vergezellen. Zij zal met hen door Egypte, Palestina, Turkije, Griekenland en Kreta reizen en zal Elder Kimball na enkele weken in de Zwitserse-Oostenrijkse Zending weer ontmoeten. Wij hebben Zuster Kimballs fijne geest en haar korte maar mooie toespraken gemist, maar wij zijn erg blij dat wij haar een week bij ons mochten hebben.

Iets later die morgen, vertrokken Elder Kimball en President en Zuster van Dam naar het Belgische gedeelte van onze zending en hielden verschillende vergaderingen in Antwerpen. Hun zoon Edward had ook hier gewerkt en het was een voldoening over zijn succes in het zendings-

werk iets te mogen horen. Een attente zuster bood Elder Kimball een groot bouquet bloemen uit haar eigen tuin aan omdat zijn zoon naar haar huis gekomen was en haar het Evangelie heeft geleerd.

Vaak heeft Elder Kimball de zendingen vertelt, dat de kansen om het Evangelie te prediken zomaar om je heen zijn, als je ze maar wilt zien.

Heel vroeg Zondagmorgen kwam Elder Kimball thuis van een korte wandeling langs het strand, dat slechts enkele minuten van het Hoofdkantoor verwijderd is, en bracht een sympathieke jongeman met zich mee. Elder Kimball had hem even na zes uur 's morgens aan het strand ontmoet en tot zijn grootste vreugde sprak deze jongeman vloeiend Engels. Een heel gesprek heeft zich toen ontwikkelt en Elder Kimball vertelde hem iets over het Evangelie. Deze jongeman studeert Econo-

mie aan een academie te Rotterdam. Men kon zien, dat de woorden van Elder Kimball een diepe indruk op hem hebben gemaakt en dat het zijn oprechte wens was om verder contact met de kerk te onderhouden. Men gaf hem literatuur en het adres van de zendelingen in Rotterdam en wij hopen, dat deze morgen op het strand een andere discipel gevonden is, zoals in de vroegere dagen van het Christendom.

Leden, vrienden en zendelingen vergaderden op Zondagmorgen, 24 Juli, te Rotterdam voor een andere opbouwende conferentie met Elder Kimball. Elder Kimball werd voorafgegaan door het Zendingspresidentschap en Zuster van Dam. Elder Kimball gaf een buitengewoon doeltreffende toespraak over de Tiende met de hulp van een leuke zevenjarige jongen uit de gemeente. Deze jongeman werd gevraagd, nadat hij tien dubbeltjes van Elder Kimball ontvangen had, om een aan de kerk terug te geven. Deze kleine man, Wim en de andere 228 aanwezigen werden zeker aangegrepen door deze ontroerende toespraak van Elder Kimball. Wij zijn er zeker van, dat een ieder zich meer bewust zal zijn om een tiende van zijn inkomen aan de Heer af te staan als huur voor de mooie aarde, die Hij ons geeft.

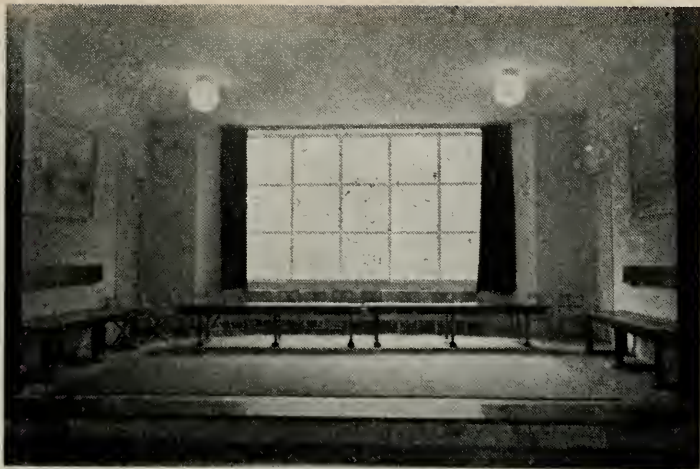
Elder en Zuster Kimballs zoon, Edward, was gedurende zijn zending gemeente-president van de gemeente Rotterdam-Zuid en twee broeders, die toen zijn raad-

gevers waren gaven hun enkele kiekjes van hun zoon en het vroegere bestuur van de gemeente.

24 Juli was het precies 108 jaren geleden, dat de eerste Pioniers in het Zoutmeer-dal aankwamen. Op de middag van deze heugelijke dag werden alle gebeurtenissen van de laatste tien dagen overtroffen. Een buitengewoon mooie vergadering werd in het nieuwe gebouw in Rotterdam-Oost gehouden, waarmede het ingewijd werd. 460 mensen vergaderden voor deze gelegenheid in dit mooie ruime gebouw. O.a. waren er ook enige vooraanstaande persoonlijkheden van de stad Rotterdam aanwezig, alsmede de architect, die dit gebouw ontworpen heeft, de aannemers met hun echtgenoten en verschillende verslaggevers van dagbladen. De samengevoegde koren van Rotterdam-Zuid en Noord verzorgden deze dienst met buitengewoon mooie muziek en ook werden er orgel-, viool- en vocale solo's ten gehore gebracht.

In zijn welkomstwoorden vertelde President van Dam van de vernietiging van het gebouw in de Sint Janstraat en het bombardement in 1940. Hij uitte zijn dankbaarheid tot God, dat Hij wederom de weg geopend had om een ander huis te Zijner eer in Rotterdam te laten verrijzen. Hij dankte ook de velen, die bij de bouw van deze kerk hun deel bijgedragen hebben.

Daarna sprak Broeder Wicher

Nis met doopvont

Panman, een vroeger lid van de Rotterdamse gemeente, over de opbouw van Rotterdam en de geweldige groei, die deze stad gedurende de laatste vijftien jaren heeft gemaakt. Elder Kimball gaf een inspirerende toespraak aangaande de profeten uit de oude en deze tijd. Hij legde er de nadruk op, dat het feit dat duizende pioniers en vroegere leden van de kerk ontzaggelijk geleden hadden en vervolgd zijn, zij elk een getuigenis zijn geworden van de goddelijke zending van de grote profeet van deze bedeling des tijds, Joseph Smith. Hij moedigde de leden aan om gewillig opofferingen te maken — lichamelijk zowel als geestelijk — voor het grote werk, dat op hun schouders rust. Daarna gaf Elder Kimball het inwijdingsgebed, waardoor dit fraaie gebouw gewijd werd voor zijn doel in het Koninkrijk van God.

Ongeveer de helft van de Neder-

landse zendelingen waren bevoorrecht om deze uitstekende vergadering bij te wonen. Na afloop riep Elder Kimball een speciale zendelingenvergadering bijeen, waar hij zijn gevoelens van dank en toegenegenheid uitdrukte en de zendelingen zijn zegen gaf voor succes en vreugde in hun werk.

Maandag, 25 Juli, brachten Elder Kimball, President van Dam en Zuster van Dam het grootste gedeelte van de dag in Utrecht door. Hier werden de zendelingen instructies verleend en hadden een persoonlijk onderhoud met Elder Kimball. Aan het einde van deze zendelingenvergadering zoals aan het einde van de andere zes, zei Elder Kimball, dat hij liever een droge korst brood met de zendelingen zou eten, dan een heel diner met een vorst. Gedurende de avondvergadering waren 98 leden en vrienden aanwezig.

Op Dinsdag, 26 Juli, had Elder Kimball conferenties met de leiders van de verschillende hulporganisaties en bracht een bezoek aan het pand waar spoedig een nieuw kerkgebouw zal verrijzen en het microfilm-laboratorium. Later vergaderde hij met President van Dam en zijn twee raadgevers, President Schippers en President Peck. Hij gaf hen instructies aangaande het welzijn van de leden en de zendingen van de Nederlandse Zending.

Leden en vrienden in Nederland en België werden in staat gesteld om van de volle inhoud van Elder Kimballs woorden te genieten door bekwame zendingen die als tolken dienden. Er was altijd een gedurende elke vergadering aanwezig. Zij waren Zuster Jeanette I. Jongkees, uit Salt Lake City, Utah; Zuster Johanna E. Westerduin uit Syracuse, Utah en Elder Nicolaas D. Snel uit Walnut Creek, Californië.

De Europese toer van Elder en Zuster Kimball is cyclonisch. Zij leggen ontzaggelijke afstanden af en houden honderden vergaderingen. Gedurende veertien dagen werden in Nederland 23 officiële vergaderingen gehouden, haast 100 zendingen hadden een interview en 2.130 leden en vrienden werden begroet, waarvan de meesten een persoonlijk onderhoud hadden.

Het was een groot voorrecht voor Elder Kimball om gedurende zijn toer tijd vrij te maken om vele mensen, die ziek en lijdende

zijn te zegenen. Elder en Zuster Kimball uitten vaak hun dankbaarheid tot God, dat Hij hen met gezondheid en sterkte zegende om deze geweldige reis te volbrengen, die vijf maanden duurt. De leden van de Kerk in de Nederlandse Zending waarden het feit, dat nu ook de Kerk hier naar toe komt en dat zij net zoals de andere ringen de zegeningen, die een bezoek van de Generale Authoriteiten brengt, kunnen ontvangen.

Elder en Zuster Kimball zijn goede vrienden van ons geworden, een ieder zal deze vriendelijke, vaderlijke man en zijn lieflijke vrouw, die onze harten met geïnspireerde raad en wijsheid beroerd hebben, gedenken. Zij zijn waarachtig „Ambassadeurs van Goede Wil“ geweest en ontelbare onderzoekers en vrienden zijn een beetje dichter bij ons gekomen door de warmte van hun persoonlijkheid en grootsheid van hun boodschap, die zij brachten. Iedere zending heeft kracht ontvangen om doeltreffender en met meer ijver zijn roeping te volbrengen en er naar te streven om de gehele dag zijn pogingen te doen om zijn getuigenis van het herstelde Evangelie met degenen te delen, die er nog niet mee bekend zijn. Wij hebben veel door de aanbevelingen en suggesties van Elder Kimball geleerd en wij weten, dat als wij deze ten volle uit zullen voeren, een grote oogst van zielen het resultaat zal zijn. Door hun woorden en door hun voorbeeld is dit

*Elder Kimball met de Familie van Ree uit Utrecht:
Broeder Cornelis Van Ree, Zuster Johanna Van Ree en 8 zonen, Cornelis Iohannes,
Johannes Cornelis, Marius, Ronald, Bertus, Hans, Benjamin en William.*

ideale echtpaar van Heiligen der Laatste Dagen een zegening voor elke zending, die zij bezoeken. Zij hebben de helft van hun reis achter zich en nadat andere Europese zendingen dezelfde zegeningen ontvangen zullen hebben, die wij zojuist ontvingen, zullen zij wederom naar hun families terugkeren, met inbegrip van de vier nieuwe kleinkinderen die sedert hun vertrek uit Salt

Lake City verleden April geboren zijn.

Wij hier in de Nederlandse Zending zijn van ganser harte dankbaar voor deze buitengewone getuige voor onze Heer Jezus Christus, die naar ons toekwam om raad en inspiratie te brengen. Wij bidden, dat hij gezondheid en sterkte mag ontvangen om zijn werk in de ringen en zendingen der Kerk voort te zetten.

Zeg mij, wie je vrienden zijn,
Ik zal je zeggen wie je bent,

(Goethe)

KERKEN OP AARDE

gedurende het duizendjarig Rijk.

DE vraag: „Zullen er andere kerken met hun predikers op aarde zijn gedurende het Duizendjarige Rijk en zullen zij leerstellingen kunnen verkondigen, die tegenstrijdig zijn met die van de Kerk van Jezus Christus? Zover als ik het begrijp zullen er verschillende geloven en richtingen in de opstanding deel hebben. Is dit juist?“ wordt beantwoordt door Joseph Fielding Smith, President van de Raad der Twaalven.

Wanneer Christus gedurende het Duizendjarige Rijk in glorie zal regeren, zullen slechts zij, die de telestiale wet geleefd hebben verwijderd worden. Het wordt in de Bijbel en in de andere Standaard Werken vermeldt, dat de aarde van alle corruptie en verdorvenheid gereinigd zal worden. Zij, die deugdzaame levens geleid hebben en eerlijk tegenover hun medemensen zijn geweest en die er naar gestreefd hebben om zo goed mogelijk te leven, zullen blijven. Het volgende werd aan Maleachi geopenbaard:

„...alle hoogmoedigen en al wie goddeloosheid doet, zullen een stoppel zijn; en de toekomstige dag zal ze in vlam zetten, zegt

de Here der heirscharen, die hun noch wortel noch tak zal laten.“
(Mal. 4 : 1)

Jesaja verklaarde ook: omdat de mensen het eeuwige verbond verbroken hadden en de aarde besmet:

„...daarom zullen de inwoners van het land verbrand worden en zullen weinig mensen overblijven.“

(Jes. 24 : 6)

In deze bedeling des tijds heeft de Heer het volgende geopenbaard:

„...en zich voorbereiden voor de openbaring, die moet komen, wanneer de sluier der bedekking van Mijn tempel in Mijn tabernakel, die de aarde verbergt zal worden weggenomen, en alle vlees Mij samen zal zien. En al het verderfelijke zowel van de mens als van de beesten des velds, of van de vogelen der hemelen of van de vissen der zee, dat zich op de ganse oppervlakte der aarde bevindt, zal worden verteerd. En eveneens zal al het verderfelijke in de elementen door hevige hitte smelten; en alle dingen zullen nieuw worden opdat Mijn kennis en heerlijk-

heid op de ganse aarde mogen wonen."

(L. & V. 101 : 23-25)

Hieruit kunnen wij leren, dat alle corrupte dingen: mens, dier of element vernietigd zullen worden, maar dat allen, op wie dit vreselijke edict geen toepassing heeft, zullen blijven bestaan. Hieruit volgt, dat de eerlijken uit alle natiën, geslachten en geloven, die de terrestriale zowel als de celestriale wet gevolgd hebben, zullen blijven bestaan.

Aangaande dit onderwerp zei Brigham Young het volgende:

„Gedurende het Duizendjarige Rijk zullen de mensen het voorrecht hebben hun eigen geloof na te komen. Zij zullen echter niet in staat zijn de naam en de aard van de Godheid zo te behandelen zoals zij dit tot nu toe gedaan hebben. Dan zal elke knie buigen en iedere tong beleiden, dat Jezus de Christus is en zal van de glorie van de Vader getuigen."

Joseph Smith zei eens: „Er zullen „goddelozen" op de aarde zijn gedurende het Duizendjarige Vrederijk. De heidenen, die niet willen opstaan om God te eren zullen Zijn oordeel over zich brengen en moeten tenslotte verdwijnen." — Het gezegde, dat er goddelozen op aarde zullen zijn gedurende het Duizendjarige Rijk is door velen verkeerd begrepen, omdat de Here verklaard heeft, dat de goddelozen niet zullen blijven bestaan, maar vernietigd worden. (L. & V. 5 : 18-19, 29 : 8-10, 101 : 23-25). Als wij

het woord „goddelozen" gebruiken zouden wij dit in dezelfde zin doen als de Here in L. & V. 84 : 49-53. Hier spreekt de Here over degenen, die het Evangelie nog niet ontvangen hebben en noemt hen de „goddelozen" en verklaart, dat zij nog met zonde besmet zijn, daar zij nog niet gedoopt zijn.

Weer zei Joseph Smith: „De bewoners van de terrestriale orde zullen gedurende het Duizendjarige Rijk op aarde blijven, zij zijn het, die de verordeningen van het Evangelie nog niet ontvangen hebben.

Toen de Heer over het Duizendjarige Rijk sprak, sprak Hij door Jesaja: „Want zie, Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, en aan de vorige dingen zal niet meer gedacht worden en zij zullen in het hart niet opkomen. Maar weest U lieden vrolijk en verheugt U tot in eeuwigheid over hetgeen Ik schep; want zie, Ik schep voor Jeruzalem een verheuging en voor haar volk een vrolijkheid. En Ik zal Mij verheugen over Jeruzalem en vrolijk zijn over Mijn volk, en daarin zal niet meer gehoord worden de stem van gewezen noch de stem van geschreeuw. Vandaar zal niet meer wezen een zuigeling van weinig dagen noch een oud man, die zijn dagen niet zou vervullen, want een jongeling zal sterven honderd jaren oud zijnde maar een zondaar honderd jaren oud zijnde zal vervloekt worden."

(Jes. 65 : 17-20)

Gedurende het Duizendjarige Rijk zal het Evangelie intenser en met meer kracht onderwezen worden, totdat alle bewoners der aarde het zullen kunnen bevatten. Satan zal gebonden zijn, opdat hij geen zal kunnen verzoeken. Zal onder deze omstandigheden een mens zich niet willen bekeren en het Evangelie aannemen, dan zal hij vervloekt zijn.

Door de openbaringen van de profeten weten wij, dat uiteindelijk gedurende de duizend jaren, die Christus regeren zal, een ieder het Evangelie aan zal nemen.

Jesaja profeteerde het volgende met betrekking tot het Duizendjarige Rijk: „En de wolf zal met het lam verkeren, en het luipaard bij den geitenbok nederliggen, en het kalf en de jonge leeuw en het mestvee tesamen, en een klein jongske zal ze drijven. De koe en de beren zullen tesamen weiden, haar jongen zullen tesamen nederliggen, en de leeuw zal stro eten gelijk het rund. En een

zoogkind zal zich vermaken over het hol van een adder, en een gespeend kind zal zijn hand uitstrekken in den kuil van den basilisk. Men zal nergens leed doen nog verderven op den ganzen berg Mijner Heiligheid; want de aarde zal vol kennis des Heren zijn, gelijk de wateren de bodem der zee bedekken.

(Jes. 11 : 6-9)

Dit hoofdstuk uit Jesaja werd door Moroni aan Joseph Smith verteld en Moroni zeide, dat dit spoedig in vervulling zou gaan. Als de kennis des Heren de aarde zal bedekken als de wateren de bodem der zee, dan moet dit algeheel aanvaard worden. Dan is er bovendien nog de belofte van de Heer door de profeet Jeremiah, dat het niet langer nodig zal zijn, dat iemand zijn naaste zal onderwijzen —

„...zeggende: Kent den Here —; want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe, zegt de Here!”

(Jer. 31 : 34)

*Kijk uit naar het beste, wees bereid voor het ergste
en neem wat komt.*

*Slechte mensen verwerpen zonde uit angst voor straf,
Goede mensen verwerpen zonde uit liefde voor deugd.*

Onze Zonnehoek

Bijlage van „De Ster”
voor onze zonnige jeugd

Verzorgd door J. Westerduin

Moeders handen.

MOLLY PIETERSEN wierp de uitnodiging op tafel toen zij thuis kwam uit school net alsof zij haar zou gaan bijten. Als ze dit ding alleen maar niet aan moeder hoefde te geven! Maar Juffrouw Albers had er zo de nadruk op gelegd vanmorgen.

„Nu vergeten jullie niet deze uitnodigingen mee naar huis te nemen en aan je moeders te geven en vraag hun of zij kunnen komen. Je kunt het mij morgen vertellen, dan weet ik hoeveel gasten ik kan verwachten.”

Juffrouw Albers was de fijnste onderwijzeres, die Molly ooit had gehad. Molly kon haar niet genoeg bewonderen — haar mooie kleren, het mooie huis waar zij woonde en zij had zelfs een prachtige auto waarmee zij naar school kwam — maar boven al het andere bewonderde Molly haar mooie zachte witte handen. Als zij toch ook zoals de juffrouw kon zijn wanneer zij groot was! Zij hoefde

zeker nooit hard te werken, alles wat zij deed was hun lessen nakijken en voorbereiden. Zij zou haar moeders toestand niet kunnen begrijpen.

„Wat heb je daar op tafel gelegd? Een brief? Mag ik hem even zien?” Dat was Mollys zusje Marie, zij snuffelde altijd in alles en had duizend vragen.

„Nee..... het is persoonlijk!” Misschien zou zij een manier kunnen bedenken opdat zij de uitnodiging niet aan moeder hoefde te geven. Maar Marie was er al bij en ze haalde de brief uit de enveloppe. „Een uitnodiging! Waar voor? O, Molly vertel me er dan toch iets van! Is het voor mij of voor moeder?”

Molly kon niet liegen. „Ja het is voor moeder. Laat me met rust!” „Mag ik de uitnodiging aan moeder geven? Mag ik?” bleef Marie zeuren.

Eindelijk nam Molly de uitnodiging en bracht ze zelf naar moeder. Hoe kon zij ooit gedacht hebben, dat ze het niet zou doen!

Moeder lag in de keuken op haar knieën de vloer te schrobben en ze keek op met een vermoeide glimlach. „Een uitnodiging? Voor mij? Hoe aardig, het is voor een feestje. Ik kan me niet herinneren wanneer ik ooit naar een feestje ben geweest. Wacht even. Wat zal ik aantrekken?” Je zou denken dat zij wel een dozijn japonnen had om een er uit te kiezen wanneer zij natuurlijk weer haar „goede zwarte” zou dragen, hoe ouderwets het ook was want zij had niets anders. Moeder bleef flink door boenen en Molly keek naar haar vol aandacht. Heen en weer, heen en weer ging de dikke dweil. Moeder spoelde het ding uit en wrong het droog met haar rode afgewerkte handen. Molly had wel kunnen huilen.

„Hier, Molly lief, maak de emmer even leeg dan kan ik even gaan zitten en naar mijn uitnodiging kijken. Molly droeg de emmer naar buiten en maakte hem leeg. Zij moest even een traan wegvegen voordat zij weer naar binnen ging. Als moeder alleen maar had gezegd: „Nee, ik kan niet gaan!” Maar Molly kon zien hoe blij moeder er mee was.

„Is dit nu niet eens aardig,” zei moeder terwijl zij de netjes geschreven uitnodiging steeds weer van alle kanten bekeek. „Natuurlijk zal ik

mijn goede zwarte jurk dragen. Ik zal hem netjes oppersen en er een fris kraagje opdoen."

Het waren nu niet bepaald moeders kleren, zij zag er altijd netjes uit. Het waren haar handen, haar rode, ruwe opgezwollen handen. Molly en Marie waren de twee jongsten van de grote familie en zodoende leek het altijd alsof hun moeder veel ouder was dan de moeders van de andere meisjes. Zij had haar hele leven hard gewerkt om haar jongens en meisjes goed gekleed en goed gevoed te laten gaan. Daarom waren haar handen zo ruw en had zij grote gezwollen aderen en waren haar vingernagels allemaal afgebroken. Zij vielen Molly altijd op. Zij waren zo verschillend van Juffrouw Albers handen, die waren mooi zacht en wit, en haar nagels glansden en aan haar ene hand droeg zij een prachtige verlovingsring. Zij zou het vreselijk vinden als Juffrouw Albers moeders handen zou zien.

Eindelijk zei Molly iets. „Heb U ook handschoenen moeder?" „Handschoenen Molly? Moet ik handschoenen dragen? Mijn hoed ja, maar denk je dat al die andere dames ook handschoenen dragen?"

Marie danste opgewonden in het rond. „Jan zal U wel een paar kopen, moeder. Ik ben er zeker van dat als U hem vertelt, dat U een paar nodig hebt dat hij ze voor U zal kopen aan het eind van de week" Jan was hun grote broer, hij hielp moeder om voor het huishouden te zorgen en soms bracht hij een paar kleine verrassinkjes mee naar huis.

Molly hoopte maar dat Jan moeder handschoenen zou kopen, maar dan moest moeder ze toch nog uittrekken wanneer zij de gebakjes zouden rond dienen. Zelfs handschoenen zouden niet veel helpen.

De namiddag van het feestje was aangebroken. Molly bekeek elke moeder als zij binnen kwam. Zij keek niet naar hun mooie kleren en hun vrolijke hoeden, maar ze keek naar hun handen. Haast iedere moeder had mooie zachte handen. De moeder van Jenny had bruine sterke handen, maar dat kwam omdat die veel aan sport deed en altijd buiten was. De moeder van Annie had allemaal knobbels aan haar gewrichten maar dat kwam omdat zij een invalide was.

Toen Mollys moeder binnen kwam nam Molly haar bij de hand en leidde haar naar de uiterste hoek van de kamer en ging naast haar

zitten. Zij hoopte maar, dat moeder haar handschoenen niet uit zou trekken totdat de gebakjes aan de beurt waren. Moeder hield haar handschoenen aan, want zij was erg trots op haar cadeau van Jan. Toen het programma aan de beurt was vertelde Juffrouw Albers iets over religieuze kunst. Zij liet vele mooie platen zien van Christus. De laatste plaat, die zij liet zien was door Albert Dürer gemaakt. Het werd „Biddende Handen” genoemd en je kon er niets op zien dan een paar gevouwen handen. De handen waren ruw van het vele werk en ze lieten Molly een beetje aan die van haar moeder denken. Molly had haar handen ook zo vaak gevouwen gezien, 's avonds wanneer de hele familie bidde. Juffrouw Albers vertelde van de twee kunstenaars, die heel goede vrienden waren maar dat zij slechts zo weinig geld hadden dat maar een kon studeren. De andere ging hard werken om geld voor de ander zijn studie te verdienen. Tenslotte hoorde Molly Juffrouw Albers vertellen, dat Albert Dürer beroemd werd toen hij de handen van zijn hard werkende vriend in gebed gevouwen had geschilderd. Hij heeft nooit vergeten hoe deze handen voor hem gezwoegd hadden.

Molly zat heel stilletjes en zij keek naar haar moeder toen juffrouw Albers de gebakjes en de limonade rond diende. Ja, haar handen leken op die op het plaatje en juffrouw Albers scheen ze niet eens op te merken.

Maar Molly wist het! Molly wist opeens hoe hard haar moeder gewerkt had om haar en haar broers en zusjes te verzorgen. Molly dacht aan de lange nachten wanneer moeder wakker was gebleven om hun hete hoofdjes af te wassen en hun warme kleren had aantrokken. Opeens leken de handen van moeder veel mooier dan die op het plaatje.

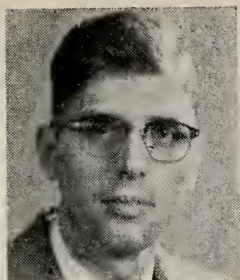
De handen van juffrouw Albers leken zo bleek en hulpeloos naast die van moeder. Moeders handen waren zo sterk en je kon er zo'n troost in vinden als ze op je hoofd werden gelegd of wanneer ze jouw hand vast hielden als je bang was. Plotseling schaamde Molly zich niet meer over haar moeders handen. Zij nam een er van in haar kleine handjes en liet haar heel zachtjes over haar gezicht strelen. Ze was heel voorzichtig dat moeder de natte vlek op haar wang niet zou voelen waar een traan naar beneden was gegleden.

O. F. Lathrop.

Mijn Getuigenis

door

Elder Hendrik W. Tak

VERLEDEN week was ik met President van Dam in Gouda op bezoek om het veertigjarige huwelijksfeest van Broeder en Zuster Verbiest bij te wonen. Door deze mensen ben ik geworden, zoals ik nu ben en heb in mijn sterke getuigenis van de waarachtigheid van het Evangelie kunnen ontvangen.

Ik zou U graag vertellen hoe alles is gegaan.

Ik woonde in Gouda en onze overburen waren Broeder en Zuster Verbiest. Zuster Verbiest was al vele jaren een lid van de kerk en zij was tevens Presidente van het Jeugdwerk. Op een zekere dag vroeg zij mij of ik ook naar het Jeugdwerk zou willen gaan. Haar dochttertje Puckie (nu Francien) en ik waren toen dikke vrienden en mijn ouders vonden het goed, dat ik met haar en Zuster Verbiest naar het Jeugdwerk zou gaan. Het duurde dan ook niet lang, voordat ik met hen naar de Zondagsschool ging. Ik was nog heel jong toen men mij vroeg het orgel te spelen. Ik weet niet meer precies hoe oud ik was, maar ik geloof niet ouder dan dertien jaren.

Toen ik veertien jaren oud was en ook al een tijdje de O.O.V. had bezocht begon ik af te dwalen. Ik ging weer naar de Jongelingsvereniging en naar de Catechisatie. De Kerk bezocht ik niet meer. Zondagsmorgens ging ik vaak zwemmen of andere dingen doen. Tot op een zekere Zondagmorgen het zwembad wegens kolengebrek gesloten was. Ik ging toen maar een eindje omlopen en ben zomaar bij de kerk terecht gekomen. Toen begon mijn interesse voor het Evangelie weer op te leven. Vlak na mijn zeventiende verjaardag ben ik met de toestemming van mijn ouders gedoopt. Toen ben ik naar Amerika vertrokken. In 1950 kwam ik in Salt Lake City aan en ook daar heeft de Heer mij met goede kosthuizen en tehuizen gezegend.

Aan het einde van 1951 werd ik in militaire dienst geroepen, nadat ik mijn opleiding ontvangen had en in Virginia was, stond ik op de lijst om naar Korea verscheept te worden. Velen uit mijn compagnie gingen daar heen. Toen werd ik ziek, heel ernstig ziek. De kerk was 90

kilometers van mij vandaan en zo nu en dan zag ik een broeder en een zuster, die mij speciaal kwamen bezoeken. Ik geloof, dat ik nooit dichterbij mijn Hemelse Vader ben geweest dan gedurende die vijf maanden daar in het ziekenhuis. Ik was zeer dankbaar toen ik uit de dienst ontslagen werd. Dezelfde avond nog belde ik mijn bisschop op voor een aanbevelingsbrief voor de Tempel, zodat ik er nog enkele keren naar toe zou kunnen gaan voordat hij zou gesloten worden voor het einde van dat jaar. Toen hoorde ik de stem van de bisschop:

„Welkom thuis Henk, maar niet voor lang!“ Nog die avond werd ik op zending geroepen. Ik kwam niet dadelijk omdat het Eerste Presidentschap zo bedachtzaam was en mij eerst een paar maanden naar school liet gaan om mijn studie opnieuw te beginnen, opdat ik het af zou kunnen maken wanneer ik weer in Salt Lake City terug zal keren.

Nu ben ik op zending in het land waar ik geboren ben. Ik ben hier om te getuigen, dat God werkelijk leeft en dat Hij, zoals Elder Peterson gedurende de O.O.V.-Conferentie zo mooi gezegd heeft, werkelijk onze persoonlijke Vader is. Dat Jezus Christus op aarde is gekomen om Zijn taak te volbrengen en dat de Heilige Geest door handoplegging ons wederom geschonken kan worden en in ons kan wonen indien wij de geboden onderhouden.

Ook heb ik een groot getuigenis

van de herstelling van het Evangelie door middel van de moderne profeet Joseph Smith Jr. Ik ben dankbaar voor deze jonge man, dat hij met een gebedsvol hart in de bijbel las en daarin het volgende vond: „Indien iemand van U wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begere, die een iegelijk mildelijk geeft en niet verwijt en zij zal hem gegeven worden. Maar dat hij ze begere in geloof niet twijfelende, want die twijfelt, is eene baar der zee gelijk, die van de wind gedreven en op en neder geworpen wordt.“

(Jacobus 1 : 5-6)

Ik weet, dat God gebeden beantwoordt, en dat Hij door middel van het Priesterschap, hetwelk in zijn volheid hersteld is en waarvan ik ook een drager ben, de verordeningen van het Evangelie laat bedienen o.a. het zalven en zegenen van de zieken, de doop en de handoplegging voor de Gave des Heiligen Geestes.

Ik ben dankbaar voor deze dingen. De Heer heeft mij rijkelijk gezegend en Hij zal mij zegenen indien ik Zijn woorden in de Leer en Verbonden 14 : 7 zal gehoorzamen. „En indien gij Mijn geboden onderhoudt, en tot het einde toe volhardt, zult gij het Eeuwige Leven hebben, welke gave is de grootste van alle gaven Gods!“

Het is mijn getuigenis, dat uit het kleine zaadje, dat de familie Verbiest eens zaaide, een zending gegroeid is. Ik zeg deze dingen in Jezus Christus naam. Amen!

De Opstanding

EEN moeder en haar kind zaten stilletjes tesamen. De kleine jongen was al een hele tijd ernstig ziek en was nooit in staat om met de andere kinderen te spelen. Hij kon alleen maar door het raam naar hen kijken.

Zijn moeder had vaak met hem over zijn toestand gesproken en tot nu toe had zij alle vragen kunnen beantwoorden. Maar op een goede dag had hij gevraagd: „Moeder wat is de dood?”

Om haar tranen te verbergen liep zij vlug naar de keuken alsof zij naar het eten moest gaan kijken. Toen zij weer tot bedaren gekomen was ging zij terug om haar zoontjes vraag „Moeder, wat is de dood” te beantwoorden.

„Weet je wel, wanneer vader met je speelt dan wordt je wel eens erg moe, je valt dan soms zomaar in slaap op de bank in de huiskamer. Je vader draagt je op zijn armen naar je eigen kamer en als je dan de volgende morgen wakker wordt dan ben je in een andere kamer als waar je in slaap gevallen bent. Zo is het ook met de dood. Je gaat hier slapen en je wordt in een andere kamer wakker en Gods armen zijn om je heen net zoals hier de armen van je vader hier op aarde.”

De kleine jongen was tevreden, hij had zijn antwoord ontvangen.

Dood —, slapen en wakker worden. Wij kunnen het slapen zien en wij zijn er mee bekend, maar het wakker worden is precies zo realistisch als het slapen gaan. Wij zullen in een nieuwe wereld wakker worden. Dit staat net zo vast als het leven hier. In die andere wereld zullen wij tot de ontdekking komen dat wij onze persoonlijkheid niet verliezen zoals velen beweren, maar dat wij dezelfde zullen zijn zoals wij hier eens waren. Er is geen reden om angstig te zijn, want de dood is een stap nader tot God.

Na deze stap is er nog een andere tot vooruitgang — de opstanding! De opstanding is een grote gebeurtenis waar lichaam en geest weer samen komen om nooit meer van elkaar gescheiden te worden. Wat is de opstanding dan? De levende elementen van ons lichaam zullen weer tot elkaar gebracht worden — de elementen van ons lichaam, dat wij hier op aarde hebben. Door de macht en kracht Gods zullen deze lichamen uit het graf voortkomen, geheel vernieuwd en volmaakt, ieder onderdeel en iedere ledemaat.

Is dit wel mogelijk? Zijn wij er zeker van? Waar kunnen wij dit aan zien? Het beste bewijs voor deze vragen zijn degenen die uit

de doden verreezen zijn en zich niet slechts een keer maar meerdere keren geopenbaard hebben. Johannes de Doper is teruggekomen, ook Petrus, Johannes en Jakobus. De engel Moroni is hier geweest. Mozes en Elia zijn verschenen alsmede Noach. Zij zijn teruggekomen als boodschappers van God. Hun verschijning in deze laatste tijd getuigt van de onsterfelijkheid en de werkelijkheid van de opstanding.

Belangrijker dan deze gebeurtenissen is de verschijning van Christus in Amerika als een verheerlijkt en opgestaan wezen. In Hem berust de opstanding. Hij was de eerste om op te staan en gaf zodoende het leven tot de rest van het menselijke geslacht. Hij verscheen niet alleen in de tijden van ouds, maar ook in deze moderne tijden.

Zijn opgestaan lichaam was hetzelfde waarmede Hij gekruisigd werd. Hij had Zijn eigen lichaam bij de opstanding en zo zullen wij

ons eigen lichaam hebben. Wij zullen gekend en herkend worden zoals Hij. De opstanding is een andere stap nader tot God en het is een andere reden tot dankbaarheid tot God en Zijn Geliefde Zoon. Hier is een andere kans tot vooruitgang.

In onze wereld hebben velen het geloof in een opstanding verworpen. Voor hen is Pasen een sprookje en het is alleen maar een lentefeest.

Voor Heiligen der Laatste Dagen, die nieuwe openbaring hieromtrent ontvangen hebben is het werkelijkheid. Het leven is werkelijkheid en ook de dood. De opstanding is ook werkelijkheid. Er is geen twijfel dat het niet zo is en er is niets te vrezen.

Jezus Christus leeft. Hij is de Zoon van God. Hij is aan het kruis voor alle mensen gestorven. Hij is de Opstanding en het Leven. Zoals allen door Adam sterven zullen zijn door Christus levend gemaakt worden.

* * * * *

VOOR ONZE JONGEREN

Eert Uw Vader en Uw Moeder

Moederdag en Vaderdag zijn voorbij zult U zeggen. Waarom staat er nu een artikel in de Ster over „Eert Uw Vader en Uw moeder?” Misschien juist omdat deze dagen zijn verstreken en

wij misschien weer in onze oude gewoonten terug zouden kunnen vallen om onze vaders en moeders voor iets dagelijks en heel gewoons te aanvaarden. Als wij onze ouders dagelijks bij

ons hebben, valt het ons helemaal niet meer op, wat zij eigenlijk voor ons doen. Wij beseffen niet, wat zij voor ons zijn totdat wij ze moeten missen. Hoe goed zou het zijn als wij vandaag onze waardering zouden kunnen laten blijken voor hun liefde en toegenegenheid! Waarderen wij wel de goede naam, die onze vader ons gaf en voegen wij er niets dan eer aan toe? Trachten wij alleen die mensen te worden, die onze ouders graag in ons willen zien? Zij hebben veel voor ons gedaan en zij zullen nog veel voor ons doen, want hun liefde is onuitputtelijk. Zij geven er niet om als wij in het midden van de nacht naar hen komen; zij staan altijd klaar met open armen en vergevensgezindheid. Wat doen wij om onze schuld een weinig af te betalen.

Onlangs hoorde ik het volgende verhaal:

Een jongen had veel voor zijn moeder gedaan. Boodschappen gedaan, schoenen gepoetst, afgewassen en gestofzuigt. Nu verlangde hij ook een beloning er voor en dacht dat zijn moeder hem zou moeten betalen. Zodoende maakte hij een hele rekening op en vermeldde, dat het bedrag voor zijn verrichtte diensten een gulden was. Hij schaamde zich een beetje om deze rekening zomaar aan zijn moeder te geven en hij legde het onder zijn ontbijtbordje, moeder zou het daar wel vinden. De hele dag hoorde hij niets, maar de volgende morgen lag er een gulden

onder zijn bord met een briefje er bij. Dit briefje was ook een rekening en hij las het volgende: Ik heb U ter wereld gebracht, ik heb U verzorgd als klein kind en toen U ziek was, ik was en strijk en herstel Uw kleren, ik kook iedere dag U eten, maar voor al deze dingen is de prijs: „Niets!” Deze jongen schaamde zich erg en hij heeft nooit meer een rekening voor zijn moeder gemaakt.

Jonge mensen zijn gedurende een zekere periode van hun leven opstandig en willen de raad van hun ouders en leraren niet gehoorzamen, daar zij denken dat deze mensen geen begrip voor jongeren hebben en ouderwets van opvattingen zijn. Ook ik heb deze tijd gedurende mijn leven mee gemaakt, maar mag ik U dit zeggen, dat wanneer enkele jaren verstreken zijn, U de wijsheid van hun handelen zult begrijpen. Er zijn vele mensen, die de geboden van onze Hemelse Vader ouderwets vinden en ze als iets onmogelijks betrachten, zoals jonge mensen de wetten en geboden van hun ouders. God geeft ons geen wetten om ons op welke manier dan ook te belemmeren, maar om ons in rechtvaardigheid te laten groeien. Denkt U niet dat onze ouders ons wetten voor dit zelfde doel geven?

Waarlijk kunnen wij zeggen, dat er geen grotere zegening voor een kind bestaat dan uit goede ouders geboren te zijn. Ik hoop dat wij allen deze zegeningen mogen waarderen en waardig mogen zijn.

J. W.

Ondervindingen van

President McKay op reis

Franklin J. Murdock.

GEDULD is een der grootste deugden en men zegt, dat geduld alles kan overwinnen.

Zuster Martha Wolfgang uit Vavau op de eilanden van Tonga had al gedurende een hele tijd het Evangelie onderzocht zoals de zendingen het haar leerden. Er zou een doopdienst gehouden worden aan het einde van die week. Tegen de wil van haar man en de instructies van de Kerk ging deze goede zuster naar de zendingen toe om gedoopt te worden en deze doopten haar.

Toen haar echtgenoot haar plannen hoorde, haastte hij zich naar de plaats waar deze doopdienst plaats zou hebben — maar het was te laat, zijn vrouw was al gedoopt. Hij werd vreselijk kwaad en in zijn drift wilde hij deze twee zendingen aanvallen, maar hij werd tegengehouden en kon zijn plan om hen te slaan niet ten uitvoer brengen. Toen zijn vrouw thuis was ging hij dadelijk op weg om onmiddellijk een andere predikant te vinden. Om drie uur die morgen moest deze zuster uit haar bed komen om door deze predikant gedoopt te worden. Zij had geen andere keus, zij moest zich wel overgeven en zich laten besprenkelen door deze predikant. Haar man, die dacht dat nu de doop door onderdompeling teniet gedaan was, heeft haar toen verboden de diensten van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bij te wonen.

Zij ging voort en deed haar huishouden op een goede en geduldige wijze. Nooit werd er een woord over de Kerk of de zendingen gesproken.

Na ongeveer zes maanden zei haar man het volgende tegen haar: „Martha, ik loop al een hele tijd met iets rond en vanmorgen wil ik het je vertellen. Als je graag naar de Mormoonse Kerk wilt gaan, dan mag je dat doen en als je aan hun activiteiten wilt deelnemen heb ik er ook niets op tegen.”

Haar blijdschap was onbeschrijfelijk en heel langzaam begon zij met alle vreugde en oprechtheid haar taak in de kerk te vervullen. Haar man heeft haar nooit verhinderd maar heeft haar steeds in alle opzichten bijgestaan.

Toen President McKay die morgen de hand van een Zuster Wolfgang daar in Tonga schudde, vroeg hij of zij een zuster van Martha Wolfgang was, die hij vijfendertig jaren geleden kende. Zij glimlachte en zei: „Ja, ik ben een lid van die familie, en, President, ik kan mij die hele geschiedenis goed herinneren, die U vanmorgen in de vergadering vertelde.”

Geduld overwint alle dingen!

Hij hield zijn Woord....

M. W. Eggleston.

Op een zekere dag werd een Spanjaard erg boos terwijl hij met een Moorse student sprak, deze student betwistte zijn geloof. De Spanjaard trok zijn zwaard uit de schede en riep: „Mijn God zou niet willen, dat iemand zoals U leeft! Laffaard, je zult sterven!” Hij doodde hem en liet het lichaam aan de kant van de weg liggen.

Toen hij trachtte te vluchten kwam er een groep studenten aan en als zij zagen wat er gebeurd was wilden zij de moordenaar vangen. Hij kende de weg beter dan zij en toen hij even uit hun gezicht was krom hij over een muur en landde in een tuin van een rijke Moor. Hij zag de Moor aan het werk tussen zijn bloemen en hij viel op zijn knieën voor hem en riep met luide stem: „In mijn haastige drift heb ik een man gedood, die niet van God hield, red mij van de bende voor de poorten. O, red mij, bid ik U!”

„Als gij verkeerd gedaan hebt, dan zult ge zekerlijk bestraft worden,” zei de oude man, „maar het is beter, dat men dit niet té haastelijk doet. Ik zal deze perzik met U delen, die ik zojuist ge-

plukt heb. Als wij samen gegeten hebben kunt ge van mijn bescherming verzekerd zijn. Als het avond wordt, dan zal ik naar U toekomen.”

Terwijl hij zo sprak, sloot hij de man in het tuinhuis op en ging zelf op het terras zitten. Hij zat nauwelijks of hij hoorde groot geklaag van mensen voor zijn poort, het werd steeds luider en tenslotte werd er geklopt. De bediende opende de poort en liet hen binnen.

„Wat hebt gij daar?” vroeg de Moor toen zij binnen waren. „Wij hebben het lichaam van Uw zoon, Uw enigen zoon,” antwoordde een student, „hij werd door een Spanjaard, niet ver van hier gedood! Laat ons zijn lichaam hier achterlaten opdat wij onze jacht op de moordenaar voort kunnen zetten, want deze man heeft U veel kwaad aangedaan.”

Zonder een woord te zeggen liet de oude Moor hen allen vertrekken; dan ging hij naar zijn vertrek en viel met het gezicht op de grond. Deze zoon was de vreugde van zijn leven geweest, een ieder hield van hem en respec-

teerde hem. In zijn tuinhuis zat de man, die hem had gedood. Hij had slechts één woord hoeven te zeggen en de studenten zouden hem weggehaald en gedood hebben. Zou hij het hen vertellen? Hij had de man vrijheid en bescherming beloofd, zij hadden tezamen gegeten! Zou hij zijn woord nu breken en wraak gaan nemen? Nee, hij was een Moor en een Moor kon zoiets niet doen! De gehele dag liep hij door de kamer, op en neer. Door het raam kon hij de zee zien. Er was wind en regen en de zee was zwart; ook in zijn ziel was er een grote storm.

De treurende luisterden naar hem en de éne fluisterde de andere toe: „Hoort, hoe hij hem liefhad. Hij heeft meer verdriet als een moeder!“

Toen het avond werd riep de oude Moor zijn bedienden tezamen en vertelde hen, dat hij alleen wenste te zijn, dat zij allen naar hun eigen huizen moesten gaan. Toen zij allen vertrokken waren ging hij naar het tuinhuis en daar opende hij de deur langzaam. Toen de Spanjaard er uit kwam zei de Moor met een stem, die hem deed beven: „Gij zijt een Christen en gij hebt in Uw drift mijn enigen zoon gedood; zijn lichaam ligt daar in mijn huis!“

Ik zou U ten zeerste moeten bestraffen, maar ik heb met U ge-

geten. Ik heb U mijn woord gegeven en mijn woord zal niet verbroken worden. Ik zal U tot Uw eigen God geven, daar ik geloof dat gij Hem zult moeten antwoorden omdat gij zijn wet gebroken hebt. Kom!“

Met bevende stappen voerde de oude man de Spanjaard naar de poort, waar een van zijn snelste paarden klaar stond.

„Ga,“ zei de vader. „Ga ver weg, terwijl de nacht U nog tot een hulp kan zijn. God is rechtvaardig en God is goed. Ik ben dankbaar, dat ik niet de last te dragen heb zoals U. Het is veel gemakkelijker verdriet dan schande te dragen. Het gedachtenis aan mijn zoon zal tot mij als het licht van de zon en de maan zijn, als de geur der violen en de schoonheid der rozen, als een koele bries op een hete dag. Gij hebt zijn leven genomen maar gij kunt nooit hetgeen hij voor zijn vader geweest is nemen. Dat is van mij! Ga, en mag Uw drift nooit meer de oorzaak zijn, dat U de geboden van Uw God niet houdt. Ga henen!“

Toen de hoefslagen van het snelle paard in de verte verdwenen, keerde de oude man tot de baar van zijn zoon terug. „Het is beter, mijn zoon, dat gij hier zijt dan daar,“ zei hij, „en Uw vader is getrouw gebleven aan het geloof, dat hij U geleerd heeft!“

VERZORGD DOOR
ELDER A. L. LYON

Het Lied van de Maand

„Jezus werd eertijds veracht” No. 73

I. Muziek en Woorden.

Dit lied is een van de mooiste en eerbiedigste in ons zangboek en is voor onze zangoefeningen in de Zondagsschool gedurende September gekozen.

De muziek, voor velen alreeds bekend, is afkomstig uit een verzameling bij de naam „The English Chorister”. De warmte van dit lied zal het gemakkelijk en plezierig maken om het te leren. De woorden zijn door Parley P. Pratt, filosoof, schrijver en leider in de Kerk in de vroegere dagen. — Dit lied is een Avondmaalslied en zal een goede additie zijn tot de andere liederen van dit soort waarmede wij alreeds bekend zijn.

II. Voor de Dirigent.

Het tempo van dit lied is nogal langzaam en eerbiedig, maar wij moeten voorzichtig zijn het niet té langzaam te laten zingen of trekken. In dit lied komt het verschil tussen luid (f) en zacht (p) goed naar voren, wij moeten dit geleidelijk doen en niet abrupt. U kunt het verschil aantonen door Uw maatslag al naar gelang te vergroten of te verkleinen. Nadat Uw gemeente met de muziek en de woorden bekend is, kunt U de verschillende stemmen door nemen. Gebruik hier niet té veel tijd voor, daar U op deze manier de aandacht kunt verliezen.

III. Voor de Organist.

Dit lied is niet moeilijk, toch verlangt het enige oefening. Het tempo is langzaam maar toch krachtig. Let op het verschil tussen luid en zacht. De registers „4” en „8” van een orgel worden voor dit en andere Kerkliederen aanbevolen.

IV. Algemene Instructies.

Gedurende zijn recente bezoek uitte Elder Spencer W. Kimball zijn bewondering voor het Hollandse volk en hun liefde voor muziek. Hij maakte echter een voorslag betreffende de muziek namens alle Generale Authoriteiten van de Kerk. Zij zouden graag willen, dat wij in het algemeen iets langzamer dirigeren en zingen — het tempo moet beheerst en eerbiedig zijn. In vele gevallen worden liederen veelal gejaagd en wij hopen, dat niemand van ons hieraan schuldig is. Het tempo is buitengewoon belangrijk en kan slechts verkregen worden door een goede samenwerking tussen organist en dirigent. Wij hopen, dat wij vooruitgang zullen maken en met onze muziek boven het gemiddelde zullen verrijzen, opdat wij trots kunnen zijn op de „Muziek in onze Zending”.

HET TABERNAKEL-KOOR

IN HOLLAND

De uitvoeringen van het Tabernakel Koor zullen op de volgende plaatsen en data plaats hebben:

Concertgebouw te Amsterdam

op 31 Augustus om 20 uur

Kurhaus te Scheveningen

op 1 September om 20 uur

*

Plaatsbewijzen zijn verkrijgbaar bij Uw Gemeente-President of het Hoofdkantoor vóór 20 Augustus, de prijs bedraagt fl 2,20 per persoon.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEHUWD:

Sluyter, Sonja; met Paulus Niesen te Soulac Sur Mer, Frankrijk.
Boot, Durkje; met Reinder Schrik te Delft.

INGEZEGEND:

Bais, Cornelis Jan; 3 Juli 1955 te Den Helder.
Gout, Barbara Suzan Constance; 10 Juli 1955 te Amsterdam.
Gout, Gerard Rudy; 10 Juli 1955 te Amsterdam.
Gout, Michiel Patrick; 10 Juli 1955 te Amsterdam.

GEDOOPT:

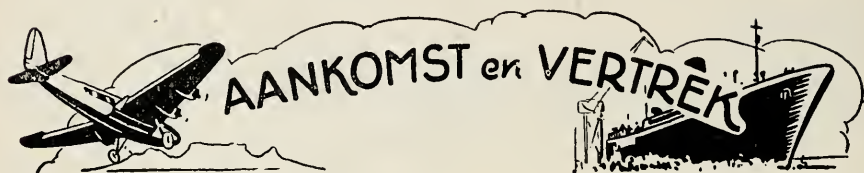
Noot, Arie; 24 Juni 1955 te Den Haag.
Gaster, Henri; 24 Juni 1955 te Den Haag.
Eikelenboom, Johanna; 8 Juli 1955 te Gouda.
Eikelenboom, Fokeltje Postma; 8 Juli 1955 te Gouda.
Eikelenboom, Arie; 8 Juli 1955 te Gouda.
Jacké, Geeske; 8 Juli 1955 te Gouda.
Hillebrand, Christoffel; 8 Juli 1955 te Rotterdam Zuid.
Mekes, Johannes; 8 Juli 1955 te Rotterdam Zuid.
Uitdenbogaard, Josua Albertus; 8 Juli 1955 te Dordrecht.
van Grondelle, Johanna Maartje Van Os; 8 Juli 1955 te Schiedam.
van Grondelle, Johanna Maartje; 8 Juli 1955 te Schiedam.
van Grondelle, Hendrikus Johannes; 8 Juli 1955 te Schiedam.
van Stralen, Dirk Johannes Sr.; 8 Juli 1955 te Rotterdam Zuid.
van Stralen, Willemijna Klazina van Drunen; 8 Juli 1955 te Rotterdam Zuid.
van Stralen, Dirk Johannes Sr.; 8 Juli 1955 te Rotterdam Zuid.
Plijter, Alex Johannes; 10 Juli 1955 te Zutphen.
Stenebome, Nancy Abbink; 10 Juli 1955 te Nijmegen.
Teunissen, Adriana Catharina Hol; 10 Juli 1955 te Nijmegen.
Teunissen, Jannigje Francienna Jacoba; 10 Juli 1955 te Nijmegen.
Teunissen, Adrianus; 10 Juli 1955 te Nijmegen.
Teunissen, Wilhelmus Gerardus; 10 Juli 1955 te Nijmegen.
van der Wal, Petronella Willemina; 10 Juli 1955 te Ede.
Meerveld, Evertje; 10 Juli 1955 te Ede.
Portier, Frans Willy; 10 Juli 1955 te Ede.
Westerhof, Eleonora Ivonnie Georgette; 10 Juli 1955 te Arnhem.
Lakerveld, Charles Louise Eugene; 10 Juli 1955 te Amsterdam.
Aaldering, Arnoud A. A. J.; 10 Juli 1955 te Utrecht.

GEORDEND:

van Komen, Rudolf Arnold; als Diaken 19 Juni 1955 te Groningen.
Wolters, Harm P.; als Leraar 19 Juni 1955 te Groningen.
Brussee, Jan; als Diaken 26 Juni 1955 te Den Haag.
Heijboer, Jacobus; als Diaken 26 Juni 1955 te Den Haag.
van der Laan, Willem Albert; als Leraar 26 Juni 1955 te Den Haag.
Marda, Willem Hendrik; als Diaken 26 Juni 1955 te Den Haag.
Terpstra, Sijje; als Priester 26 Juni 1955 te Den Haag.
Zwaneveld, Hendrik; als Leraar 26 Juni 1955 te Den Haag.

OVERLEDEN:

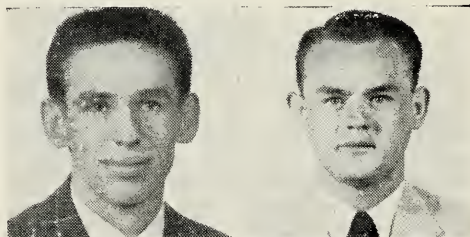
Dekker, Ybeltje Koopal; 9 Maart 1955 te Leeuwarden.
van der Zee, Sjoukje Bruinsma; 25 Mei 1955 te Leeuwarden.
de Jong, Hendrik; 16 Juni 1955 te Groningen.
van der Velde, Aukje Iedema; 8 Juli 1955 te Leeuwarden.

AANGEKOMEN ALS ZENDELINGEN:

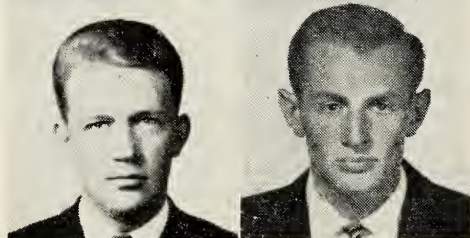
Hart, David H.; van Ogden, Utah, naar Nijmegen.
Springer, Donald M.; van Salt Lake City, Utah, naar Ede.
Schetselaar, Melvin; van Salt Lake City, Utah, naar Enschede.
Thomas, Gerald E.; van Spanish Fork, Utah, naar Den Haag.
Cummons, Robert A.; van Salt Lake City, Utah, naar Rotterdam.
Gustaveson, Dale L.; van Ogden, Utah; naar Utrecht.

Donald M. Springer

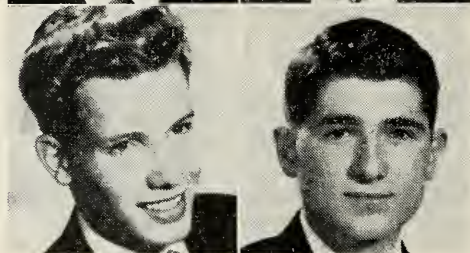
Gerald E. Thomas

Dale Leo Gustaveson

Melvin Schetselaar

Darrell Henry Hart

Robert A. Cummons

OVERGEPLAATST:

Bruin, LeRoy A.; van Nijmegen naar Amsterdam Noord als G.P. van Zaandam.
Merrell, Dan K.; van Antwerpen naar Den Helder als G.P.
Bergen, Larry D.; van Antwerpen naar Mechelen als D.P.
Beazer, Gaylen M.; van Amsterdam Noord naar Harlingen.
Steenblik, John F.; van Den Haag naar Harlingen.
Bowman, Lawrence S.; van Gouda naar Leeuwarden.
Van de Merwe, Frederick; van Ede naar Rotterdam Noord.
Marston, John C.; van Leeuwarden naar Rotterdam Noord.
Hadley, Dee W.; van Rotterdam Noord naar Rotterdam Zuid.
Heninger, Gary G.; van Rotterdam Noord naar Rotterdam Zuid.
Jones, Thomas D.; van Mechelen, België naar Gouda.
Jensen, David L.; van Rotterdam Zuid naar Enschede.
Hein, Roland; van Den Helder naar Utrecht.
DeGraw, Clifford F.; van het hoofdkantoor naar Arnhem als D.P.
Jones, David R.; van Arnhem naar Rotterdam Zuid als G.P.

De datum voor de inwijding van de Tempel in Zwitserland is nu bepaald op 14 September 1955.

Begiftingen zullen op 20 September 1955 plaats vinden en de Doop voor de Doden op 23 September 1955.

Het boek „De Artikelen des Geloofs” is aangekomen en zal voorlopig voor de prijs van fl 5.50 worden verkocht.

Het geloof in ons

door Richard L. Evans

Ieder mens heeft meer geloof in zich, dan hij eigenlijk beseft, niet alleen geloof in de factoren en machten, die tastbaar zijn en bereikbaar, maar ook geloof in het onzichtbare en in de eeuwige toekomst.

Het was de bedoeling, dat de mens gedeeltelijk door geloof zou leven; zelfs de cynicus heeft meer geloof, dan hij veronderstelt. Een bewijs voor ons geloof is, dat wij allen ons op de een of andere manier voor de toekomst voorbereiden. Geen enkele onder ons leeft geheel in het vandaag en het gisteren. Iedere gedachte over de toekomst brengt iets van geloof met zich mee. Een ander bewijs is de innerlijke gewaarwording omtrent onze persoonlijkheid en het uitbreiden van deze persoonlijkheid opdat wij altijd van de anderen onderscheiden zullen worden. Het bewijs is in ons en om ons heen. Wij kunnen ons niet voorstellen om niets te zijn. Wij kunnen het ons niet voorstellen om iemand anders dan slechts onszelf te zijn. Al de verlangens, die wij hebben, de gewaarwordingen in ons binnenste, al de redelijkheid, regel en orde, onze intelligentie, persoonlijkheid en character en alle aanduidingen van onsterfelijkheid in ons, geven allen een bewijs, een verzekering van het eeuwige plan en het doel van Hem, die ons naar Zijn beeld geschapen heeft.

Dit ingeboren geloof werd ons met een zekere bedoeling gegeven: om ons te laten beseffen waar wij vandaan kwamen, waarom wij hier zijn en wat uit ons kan worden. Al de onnoodzakelijke dingen waar wij soms ons leven mee bezwaren, de opschik en de modes, onze uitgebreide benodigdheden, die gemak en geriefelijkheid verschaffen, zouden gemist kunnen worden en toch zou het leven rijk en meningsvol zijn, want de dingen, die werkelijk belangrijk zijn: ons leven en onze geliefden zullen altijd voortduren.

Dit geloof, dat werkelijk „een vaste grond der dingen, die men hoopt, en een bewijs der dingen, die men niet ziet” (Heb. 11 : 1) is, dit geloof steunt ons in onze mislukkingen en gebreken, in teleurstellingen, zorgen en ziekte; dit geloof verzekert ons de liefde en wijsheid en gerechtigheid van een gerecht en liefdevol Vader, wiens uiteindelijk doel is, om het geluk en vrede en eeuwige vooruitgang voor ons te bereiken; dit geloof geeft ons het geduld om op de antwoorden van het onzichtbare te wachten. Dank zei de Heer voor het geloof, dat steeds groeit, voor het geloof dat de mens in staat stelt om getrouw en standvastig te volharden.